

Mindretallet indstiller af disse grunde lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) er fortsat enig i hovedprincippet om det enkelte menneskes ret til en fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, men lige så vel som mindretallet ikke finder, at loven bør indeholde en øvre/nedre aldersgrænse, mener mindretallet heller ikke, at den enkeltes mulighed er tilstrækkelig sikret i lovforslaget: det enkelte menneske bør have ret til at gå på delpension. Dette er imidlertid ikke indeholdt i lovforslaget, som alene udtrykker, at ordningen er baseret på arbejdsgivervelvilje. Mindretallet kan heller ikke i lovforslaget finde nogen sikring imod en pression fra arbejdsgiverside over for den enkelte 60-67-årige, der ikke opfylder præstationskravet, en sikring imod at blive presset over på deltid. Krav til arbejdsgiver om, at frigjorte timer besættes af andre, findes heller ikke i lovforslaget, hvorfor mindretallet kan have en formodning om, at tempoopskruning på arbejdspladsen vil blive erstatningen for de frigjorte timer. Arbejdsindsats og tempo må kræves indrettet på en sådan måde, at også ældre medarbejdere kan forblive på arbejdspladsen, så længe de ønsker det. Samtidig ønskes lovforslaget gennemført som en udbygning af det sociale pensionssystem med administration lagt ud til de sociale myndigheder i kommunen. Det er klart mindretallets holdning, at en arbejdstidsnedsættelse som den, der forudsættes ved overgang til delpension, hører til under arbejdsmarkedsløvgivning og ikke i det sociale system. Mindretallet havde hellere set en udbygning af den eksisterende efterlønsordning til en del-efterløn med en fjernelse af 70 pct.-satsen og 200 timers begrænsningen. For de selvstændige erhvervsdrivende samt for personer uden tilknytning til en A-kasse kunne der etableres en ordning i sociallovgivningen. Efterlønsordningen har stort set fungeret tilfredsstillende, når bortses fra 200 timers begrænsningen samt den alt for lave 70 pct.-sats. Hvis ønsket var at tilgodese de selvstændige erhvervsdrivende og personer uden tilknytning til en A-kasse, havde det været muligt at finde en acceptabel særordning under det sociale system for disse grupper, samtidig med at gennemførelsen af en udbygning af efterlønsordningen fandt sted ved fjernelse

af begrænsningen i timetal samt fjernelse af 70 pct.-satsen.

Mindretallet finder ikke, at den generelle situation på arbejdsmarkedet har en sådan karakter, at delpension i den form, som den her foreslås, kan anbefales, og mindretallet indstiller derfor lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling. Et yderligere argument for forkastelse af lovforslagene er, at mindretallet mener, at behovet for en forbedring af folkepensionisters vilkår er langt større end behovet for en delpension.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om delpension

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (KF, V, RV, CD og KrF):

Til § 1

1) I *stk. 2* indsættes efter »arbejde før«: »og efter«.

Til § 8

2) Paragraffen affattes således:

»§ 8. Delpensionen fastsættes hver 1. april på grundlag af arbejdstiden i det foregående kalenderår, jfr. § 4, stk. 2.

Stk. 2. Delpensionen omregnes, hvis den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid i det løbende kalenderår ændres med mere end 2 timer. Omregningen sker med virkning fra den 1. i måneden efter arbejdstidsændringen.

Stk. 3. For den første 6 måneders periode fastsættes delpensionen på grundlag af den forventede arbejdstid i denne periode. For tiden efter periodens udløb og indtil førstkommende 1. april, hvor der har været ret til delpension hele det foregående kalenderår, fastsættes delpensionen på grundlag af arbejdstiden i den første 6 måneders periode. Ved ændring af den gennemsnitlige arbejdstid finder bestemmelserne i *stk. 2.* tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Perioder, hvor modtageren har været fraværende fra arbejdet på grund af sygdom eller har været arbejdsløs, indgår ikke i fastsættelsen af delpension efter *stk. 1-3.*«

Til § 9